

MANIFEST INSTITUCIONAL

DIA INTERNACIONAL PER A L'ALLIBERAMENT LGTBIQ+

Els nostres drets són els vostres drets, el meu alliberament és el teu alliberament!

*Basat en el Manifest del Consell Nacional LGBTI de la Generalitat de Catalunya.

El 28 de juny és el Dia Internacional per a l'Alliberament LGTBIQ+, en record dels fets de Stonewall que van tenir lloc el 28 juny de 1969, ja fa més de 50 anys. Aquell dia, persones transsexuals i homosexuals per primer cop van dir prou a la discriminació a què havien estat sotmeses durant segles i va néixer el moviment d'alliberament LGTBIQ+.

Aquest 2020 és un any atípic, marcat per la influència de la COVID-19, que ens ha obligat a recloure'ns i a utilitzar nous canals per relacionar-nos entre nosaltres, però, alhora, ens ha permès observar quin és el grau de discriminació real de les persones LGTBIQ+ en el seu àmbit més proper, com és la casa familiar. I hem de dir que, si bé a Catalunya la immensa majoria de les persones LGBTI no s'han vist vexades per la seva identitat o orientació sexual, si que s'han detectat alguns casos aïllats d' LGTBIQ+fòbia a la pròpia llar, en especial de persones trans* molt joves, sobre els quals s'ha actuat sense estridències però amb tota contundència.

Avui, a Catalunya, que va liderar l'avanç en el reconeixement de les persones LGBTI amb l'aprovació de la Llei 11/2014 per garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals, tenim eines per ajudar a erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia, com és el Servei d'Atenció Integral LGTBIQ+ (SAI), desplegat a tot el territori, i també a Cerdanyola, el qual, des de la proximitat, s'ha convertit en punt d'informació, assessorament i suport a les diversitats sexuals i de gènere. És des d'aquest Servei que pivoten les polítiques públiques LGTBIQ+ transversals i interseccionals.

Som aquí per reivindicar i defensar els drets del col·lectiu LGTBIQ+, i com que, per desgràcia, encara hi ha focus d' LGTBIQ+fòbia a casa nostra, fem una crida a les persones afectades per no callar i fer servir els canals que tenen al seu abast, i convidem tota la ciutadania perquè s'impliqui en la defensa dels drets i les llibertats de les persones LGTBIQ+. Al cap i a la fi, els nostres drets són els drets de tothom, ja que el respecte envers els altres ha de ser patrimoni de tota la societat i no només dels col·lectius discriminats.

Amb aquest manifest volem expressar els objectius i camins per avançar en la defensa dels drets de les persones LGTBIQ+ de forma conjunta.

Reivindiquem la limitació de la llibertat d'expressió que suposa que el Registre Civil encara impedeixi el registre de les famílies homoparentals o el canvi de nom de les persones trans*. Així mateix, reivindiquem que des de Catalunya es pugui gestionar el dret d'asil i de protecció especialment de les persones LGBTI que es troben en situacions vulnerables, que no han pogut accedir a una regularització de la seva situació legal i que no tenen la possibilitat d'accedir al mercat de treball ni a determinats serveis bàsics.

Cal avançar també de la mà de totes les administracions catalanes, amb la coordinació interadministrativa per progressar en la formació específica del professorat en la

diversitat i la realitat LGTBIQ+, que permeti la creació d'espais segurs i de confiança per a l'alumnat LGTBIQ+, respectuosos i lliures d' LGTBIQ+fòbia i la modificació de tots els impresos i formularis de caràcter sexista o binarista.

En el camp de la salut, cal promoure l'eliminació de les traves a la reproducció humana assistida (RHA) a les dones lesbianes i als homes trans* i reduir les llistes d'espera per accedirhi. També cal avançar en la descentralització de la Unitat de Trànsit transgènere, implementant la seva presència a totes les regions sanitàries de Catalunya per facilitar els processos de transició arreu.

Cal promoure i fomentar activament la visibilitat i l'empoderament de les dones lesbianes que, encara que s'ha realitzat una important tasca des de les seves associacions, sovint són invisibilitzades darrere de les inicials LGTBIQ+. També cal fomentar la visibilitat de les persones bisexuals que, tot i que representen un alt percentatge de la població LGTBIQ+, no tenen veu pròpia dins les organitzacions LGTBIQ+. Les persones no binàries també han de poder ser reconegudes per la societat en els documents i en els espais de participació.

S'ha de millorar l'accés a la informació de les persones sordes LGBTI amb igualtat de drets que la resta de ciutadania, i cal crear i administrar espais inclusius i segurs per a les persones grans LGTBIQ+ i/o intergeneracionals LGTBIQ+ (residències, apartaments amb serveis assistencials, etc.), així com impulsar la formació de les persones que treballin amb persones grans i dependents.

Cal tenir molt present el món rural, on el nombre de persones del col·lectiu LGTBIQ+ és menor i a més està més disseminat, contribuint a crear espais de trobada i oferint serveis de suport al col·lectiu; i també cal promoure activitats que ajudin a visualitzar-lo des de les administracions de proximitat.

Potser, degut a les circumstàncies actuals, els canals de comunicació i reivindicació canvien, potser en els propers mesos i anys seran moltes les coses que es modificaran en la nostra quotidianitat, però el que no ha de variar, el que no hem de permetre que canviï, és la voluntat d'assolir una societat lliure i igualitària, plenament inclusiva amb les persones LGBTI, una societat que, en definitiva, entengui que els nostres drets són els vostres drets, que el meu alliberament és el teu alliberament!

Cerdanyola del Vallès, juny de 2020